

DEFEROWAĆ (26) *vb impf*

Wszystkie samogłoski jasne.

inf deferować (15). ◇ *praes 1 sg* deferuję (2). ◇ *3 pl* deferują (3). ◇ *praet 1 pl* -śmy deferowali (1). ◇ *3 pl m pers* deferowali (2). ◇ *imp 3 pl* niech deferują (1). ◇ *con 3 sg m* by deferował (1). ◇ *3 pl m pers* by deferowali (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *praw. Zgłaszać, donosić o popełnionym przestępstwie lub wykroczeniu; deferre Mącz, SarnStat* [*defero – niosę, zanoszę Mącz 123a; deferre causam ad patronum dicitur litigator – rzecz swoją przed prokuratorem przelożyć i jemu polecić; deferre – tajemno kogo oskarżyć, wydać kogo. Mącz 123a; donoszę co; obwiniam kogo u sądu o co, skarżę na kogo u sądu; odnoszę kogo do kogo, oskarżam – defero Cn*] [*w tym: kogo (13), co (1)*] (15) : Zali ci są tu, ktoeśmy deferowali na sejmie przeszłym, za rozkazaniem Krola JM i WM spozywani *Diar 35*; A iefliby fam niedeferował/ tedy fam winien łzkodę zápłacić. *UstPraw D2v*; A Gdzieby kto Poborów nie wydał/ tedy takowého Poborcá do vrzędú zamkowého/ gdzie podlégl powinien deferować *SarnStat 345, 272.*

deferować komu (9): A ktorzyby go niebyli pośluzni/ ma ie nam deferować. *UstPraw D2v, D2*; tych ktorzyby záttrzymáli táki podatek/ Stároście onego mieyfcá deferuię. *SarnStat 347, 344, 364, 413, 491, 1148, 1233.*

deferować o co (2): o którą [*grzywnę*] Inftigator czynić będzie powinien/ álbo Połowie deferować. *SarnStat 267, 400.*

Ze zdaniem dopełnieniowym [iż] (1): Ale iż Połowie [...] niektórzy/ deferowali to nam: iż o wiele rzeczy bywa wydawano pozwów/ do Grodzkich łądów y vrzędów/ które im nie należą. *SarnStat 1148.*

2. *praw. Przedstawiać, przedkładać do aprobaty [co komu] (1)* : iż gdy inné ziemie nápiřzą fwe zwyczáie/ piérwéy ie nam álbo potomkóm nářzym niech deferuią *SarnStat 60.*

3. *Podlegać, ulegać, ustępować, poddawać się; deferre Mącz, Cn; cedere, concedere, submittere imperium Cn* [*deferre aliquid in aliquem – zdać co na kogo; defero tibi in hac re – ustępuję w tej rzeczy, znam się być nie tak godnym jako ty deferre alicui honorem – dać komu pierwsze miejsce nad się, ważyć kogo. Mącz 123a; ustępuję komu w czym, daję przodek komu – defero alicui primas a. palmam alicuius rei Cn*] [*komu, czemu*] (9) : Confefsioniřte wołá Genewskiemu álbo Witęberřkiemu niż Rzymřkiemu Kořciołowi deferować. *WujJud 118*; Tey řukceřsiej oycowie řwięci tak deferuią/ że niemal tę łámę znákiem Kořciołá prawđziwego być powiedáią. *WujJud 135v, 118, L15*; iż temu komu wřzytko ciáło poruczono/ nie godži się [...] więcey niektorym [*obywatelom*] w rádźie deferować/ ábo im więtlřą zwierzchność przywłářczáć niżli drugim? *ModrzBaz 18v*; y ci ktorzy Apořtołow řłucháli/ temuž ktoremu Apořtołowie deferowali/ poddávác řię powinni byli *NiemObr 27*; [*groził drugim sejmem*] naktori řie miał lepiej przigotowac/ á řrořzei karac te ktorzi bi im niedeferowali. *PaprUp Iv, B2v*; że *Ius Canonicum* popráwia *Ius positiuum* koronného: Bo wřzytkié práwá temu deferuią *SarnStat 55.*

4. *Ofiarować, obdarzać; deferre Calep, Cn* [*daję, ofiaruję co komu, czestuję, potykam, raczę czym kogo – defero Cn*] (1) : Defero – Daię, obdarzám, deferuię. *Calep 295a.*

Synonimy: 1. *donosić, obwiniać, oskarżać*; 3. *poddawać się, podlegać, ulegać, ustępować*; 4. *dawać, obdarzać, ofiarować.*

Cf **DEFEROWAN**

KCh